

ĐÔI NÉT CẢM NHẬN VỀ HÌNH ẢNH NỀN Y HỌC HIỆN ĐẠI HÀN QUỐC QUA NHỮNG THUỐC PHIM

Võ Thị Thu Nguyệt

Khoa Đông phương học

Đại học Khoa học Xã hội và Nhân văn

Đại học Quốc gia Hà Nội

Tôi là một kẻ ngoại đạo về Hàn Quốc học và càng “ngoại đạo” về y học, song lại là một người hâm mộ phim Hàn Quốc. Lòng cảm mến phim Hàn Quốc có lẽ xuất phát từ sự yêu thích các cốt truyện dung dị, đời thường mà được xử lý tế nhị, thông minh, nhẹ nhàng mà sâu sắc và thật gần với cuộc sống thực. Con người Hàn Quốc trong phim thật có cá tính : mạnh mẽ, theo đuổi chân lý và vươn tới sự cao thượng một cách thuyết phục. Họ lại thật xinh đẹp: cả hình thể lẫn tâm hồn (ở những nhân vật mà tôi yêu quý).

Trong những phim Hàn Quốc tôi đã từng được xem, hầu như phim nào cũng đều có một số trường đoạn, một số cảnh hoặc bối cảnh là các bệnh viện Hàn Quốc. Có thể kể ra các phim : *Yêu bằng cả trái tim*, *Điều bí mật*, *Tình yêu trong sáng*, *Cảm xúc*, *Trái tim mùa thu*, *Thành thật với tình yêu*, *Pháo hoa*, *Hoa bất tử*, *Tình cờ*, *Cô nàng ngổ ngáo*, *Tạm biệt tình yêu của tôi*, *Anh em nhà Bác sĩ...* và còn nhiều, nhiều nữa.

1.1. Xét về điều kiện vật chất, các bệnh viện Hàn Quốc

đều được trang bị khá hiện đại với các buồng bệnh rộng rãi, sạch sẽ, riêng cho từng bệnh nhân nặng, có đầy đủ các trang thiết bị cho người bệnh và máy móc hỗ trợ, các bác sĩ, y tá, hộ lý trong việc chữa bệnh như : Nút cấp cứu, bình ô xy, máy phun khí ẩm, máy đo nhịp tim và phổi... Các bệnh viện đều có các phòng mổ hiện đại, cùng đội ngũ các nhà phẫu thuật giỏi giang, được đào tạo bài bản trong và ngoài nước và nhất là họ đều có lòng yêu bệnh nhân, quý trọng tính mạng con người và sự nhiệt tình trong công việc, thật đáng khâm phục và nể trọng.

Có lẽ cũng như tôi, nhiều người thắc mắc rằng vì sao trong phim, các nhân vật đáng yêu lại hay bị mắc các bệnh hiểm nghèo như ung thư, bị tai nạn khủng khiếp dẫn đến mất trí nhớ, thậm chí bị tử vong... Phải chăng đây là thủ thuật tạo nút thắt, đưa mâu thuẫn lên cao trào, khiến cho phim mang tính hấp dẫn cao. Trên thực tế mà nói, những sự việc, cảnh ngộ như trên đều có thể xảy ra. Và lại như có câu thành ngữ rằng :

Trong hoạn nạn mới biết anh hùng.

Hay

Lửa thử vàng gian nan thử sức.

Như vậy kịch tính của phim nêu ra trong các cảnh ngộ khi phải đi cấp cứu, khi gặp bệnh hiểm nghèo...là chấp nhận được đối với người xem, dù là các khán giả khó tính. Vào những thời điểm khó khăn, thử thách ấy của con bệnh đối với những người thân quen ruột thịt, đối với bạn bè, đồng nghiệp... đối với

các bác sĩ, y tá - những con người có chuyên môn và nắm giữ sinh mệnh của người bệnh, thậm chí quyết định sự sống, cái chết của bệnh nhân thì tất cả được bộc lộ ra : Anh chàng bác sĩ hào hoa, khinh bạc trong “*Anh em nhà bác sĩ*” đã hy sinh chính bản thân mình (khi biết mắc bệnh ung thư không chữa khỏi được) để giành một phần cơ thể mình cứu sống người khác. Anh ta còn là người làm việc không biết mệt mỏi, yêu công việc, hết lòng vì người bệnh, cũng như người anh đồng nghiệp của anh ta. Một con người tài ba, táo bạo, có lối sống hơi khác người, khác đời; nhưng nổi bật lên trên hết là sự tận tụy vì bệnh nhân và tinh thần nhân văn cao cả. Anh đã khắc hoạ đậm nét hình ảnh người thầy thuốc cao đẹp đủ cả tài lẫn đức trong một xã hội hiện đại, mà đó đây, không phải không có lúc đồng tiền đã làm các đồng nghiệp ở nhiều nơi trên thế giới mờ mắt ; hay sự tắc trách, cầu thả, thậm chí là vô tâm, vô nhân đạo của người này, kẻ kia vào lúc này hay lúc khác đã dẫn đến hậu quả khôn lường, thương tâm và bi kịch của ngành y.

1.2. Xét về góc độ nhân văn mà nói thuốc men và phương tiện y học hiện đại quả là yếu tố quan trọng sống còn đối với các bệnh hiểm nghèo song nó chưa bao giờ lấn lướt được yếu tố con người trong ngành y. Có điều trị đúng phương pháp hay không, có kê đơn chính xác và dùng các biện pháp y học có hiệu quả cao được hay không, có an ủi và củng cố tâm lý tốt cho người bệnh được hay không... là phải

dựa vào hàng ngũ các thầy thuốc có học vấn, có tay nghề, có lương tâm, đầy tình thân ái, và nhiệt huyết cao trong công việc.

Có người còn cần cấp hơn dập lửa cháy.

Một xã hội có thực sự được coi là văn minh hay không chính là ở chỗ từng cá nhân được quan tâm, chăm sóc đến đâu về mặt vật chất và tinh thần, về mặt sức khoẻ, về an ninh - an toàn xã hội, về văn hoá v.v...

Qua những bộ phim Hàn Quốc này (mà tôi cũng hiểu, không hẳn phim là tấm gương phản ánh 100% cuộc sống thực), tôi thật cảm phục đội ngũ các bác sĩ và thầy thuốc của một đất nước vừa gần gũi, vừa xa xôi. (Có lẽ vì tôi chưa được thăm quan Hàn Quốc và chưa biết tiếng Hàn chăng ? !?).

Mới đây tôi nhận được tin Chính phủ Hàn Quốc đã tổ chức mổ tim nhân đạo, từ thiện và miễn phí cho các trẻ em Việt Nam bị mắc bệnh tim bẩm sinh. Tim tôi như thắt lại khi thầm mong có ngày đứa con gái bé bỏng của tôi (bị một số chứng bệnh tim bẩm sinh ở thể rất nặng mà chắc là với điều kiện Việt Nam, đành phải bó tay) sẽ được các thầy thuốc và bệnh viện Hàn Quốc cứu chữa ./.

Tài liệu tham khảo

1. Giao lưu Thanh Thiếu niên giữa hai Chính phủ Hàn Quốc - Việt Nam năm 2000, Nhà xuất bản Thanh niên Hà Nội, 2001.
2. Hàn Quốc lịch sử và Văn hoá, Nhà xuất bản Chính trị Quốc gia Hà Nội, 1996.
3. Hội nghị khoa học Nữ lần thứ 7, Nhà xuất bản Đại học Quốc gia Hà Nội, 10/2002.
4. Nhân cách Văn hoá trong bảng giá trị Việt Nam, Nhà xuất bản KHXH, 1991.
5. Tạp chí thế giới điện ảnh, Hội Điện Ảnh Việt Nam, số 12, 13, 14, 15, năm 2001.
6. Lê Quang Thiêm - Văn hoá Hàn Quốc - Nhà xuất bản Văn học Hà Nội, 1998.
7. The new Webster's International Encyclopedia Nhà xuất bản D.X. Max, Ontario Canada, 1996.